

4. tanulmány

Elkerülni a világ útjait

Január 20., szombat délután

Sátán eljön hozzád, és ezt mondja: Bűnös vagy! De ne engedd, hogy azt a gondolatot is beültesse szívedbe, hogy bűnös voltod miatt Isten elhagyott téged! Mondd ezt neki: Igen, bűnös vagyok, de éppen ezért szükségem van Üdvözítőre. Szükségem van megbocsátásra és felmentésre, és Krisztus azt mondja: ha hozzá megyek, semmiképp sem veszek el. Nekem címzett levelében ezt írja: „Ha megvalljuk bűneinket, hű és igaz, hogy megbocsássa bűneinket, és megtisztítson minket minden hamiságtól.” (1Jn 1:9)

Abban a pillanatban, amikor hittel kapaszkodsz Isten ígéreteibe, és ezt mondd: Én vagyok az az elveszett juh, amit Jézus megmentett, új korszak kezdődik el életemben, és erőt kapsz ellenállni a kísértőnek. – *In Heavenly Places*, 116. o.

Hinnünk kell, hogy Isten választottai vagyunk, akik hitünk gyakorlása, Krisztus kegyelme és a Szentlélek munkája által üdvösséget kapunk. Meg nem érdemelt kegyének e rendkívüli megnyilatkozásáért magasztalnunk és dicsőítenünk kell Istent. A szeretete vonzza lelkünket Krisztushoz, aki jóindulatú Atyánk elé visz bennünket. A Szentlélek munkája által megújul a kapcsolat Isten és a bűnös között. Ezt mondja az Atya: „Istenük leszek, ők pedig az én népem lesznek. Megbocsátó szeretetet tanúsítok irántuk, és kiárasztom rájuk örömeimet. Ők az én különleges kincseim. Magam köré gyűjtöttem őket, és most dicsőítenek engem.” – *Our High Calling*, 77. o.

Isten szava gyakran emlegeti az áldozathozatalt. Az Úrtól van a gazdagság, ezért Őt is illeti meg. „A gazdagság és dicsőség mind tetőled vannak.” „Enyém az ezüst, és enyém az arany, mondja a seregek Ura.” „Enyém az erdőnek minden vadja, a barmok az ezernyi hegyeken.” „Az Úr a föld és annak teljessége, a föld kerekége és annak lakosai.” Az Úr, a te Istened ad erőt és képességet, hogy gazdagságot szerezz.

A gazdagság önmagában véve mulandó és ki nem elégítő. Az Úr figyelmeztet, hogy ne bízzunk a bizonytalan gazdagságban. „A gazdagság bizonyára szárnyakat növeszt, és már el is tűnt előled.” „Ne gyűjtsetek kincset a földön, ahol a moly és rozsdá emész, ahol a tolvajok betörnek és lopnak!” – *Bizonyságtételek*, 3. kötet, 481–482. o.

Állandóan küzdelmeket kell vívni, és egyetlen pillanatig sem vagyunk biztonságban, ha nem választjuk annak oltalmát, aki drága életét adta azért, hogy lehetővé tegye: valaki hisz Őbenne, és vallja, hogy Ő Isten Fia, miközben szembeszáll Sátán különféle fortélyával, megszabadulhat a világban uralkodó romlottságtól, amelynek okozója az élvhajzás. Krisztus a hitünkre válaszképpen egyesíti az emberi mivoltunkat az isteni természetével. – *In Heavenly Places*, 117. o.

Január 21., vasárnap – Kapcsolat Krisztussal

A gondolkozásunk azt a szintet veszi át, amivel foglalkozunk. Ha a földiek kötnek le bennünket, elmulasztjuk magunkra venni a menyeyei lenyomatot. Komoly áldásunkra lenne, ha Isten irgalmasságáról, jóságáról és szeretetéről elmélkednénk. Súlyos veszteség számunkra a földi, ideiglenes ügyekről gondolkodni. Megtűrjük, hogy a szomorúság, gond és bizonytalanságérzés a Földhöz kösse gondolatainkat, és hegyekké növeljük a vakondtúrásokat...

A világi ügyek ne kössék le teljesen a figyelmünket! A menyeyiekről való elmélkedésre neveljük, fegyelmezzük és szoktassuk a gondolatinkat, hogy a láthatatlan, örök dolgokkal foglalkozzanak! A láthatatlan Isten látása által juthatunk el az erős gondolkodásra, a lelki ruganyosságra. – *A Te Igéd igazság*, 6. kötet, 1100. o.

Az Úr jó és irgalmas. A hálaáldozatommal szüntelenül Őt akarom dicsőíteni. Szeretnék a legmélyebb tudatában lenni változhatatlan jószágának és szeretetének. Naponta szomjazom az élet vizét...

Az erőmet állandóan Isten táplálja. Tőle való függőségem nem ingadozhat. Senki sem állhat lelkem és Őközé. Az Úr egyedüli remény-ségem, benne bízom, aki soha nem hagy el, soha! Ő volt támaszom a csüggedéseimben...

Mindezt megköszönöm az Úrnak, és dicsőítem nevét, mert mindig bízhatok benne. Ő az én egészségem és menedékem, ahol mindig élvezhetem az oltalmát. Megérti a szükségleteimet, és megvilágosítja a lelke-met arcának világosságával, hogy másokra is kiárasztthassam a menny fényét. A fáradtság nem dönt le, a próbák nem csüggesztenek el. Meny-nyei Atyám, rád nézek, hogy erőt és kegyelmet adj gyöngeségemnek... Szüntelen dicsérlek, mert jószágos vagy; jószágod reggel, délben és este elkísér az utamon. A Te Igéd az én bizonyosságom. – *That I May Know Him*, 266. o.

„Aki abból a vízből iszik, amelyet én adok neki, soha örökké meg nem szomjazik” – és sohasem vágyik a Föld előnyeire és gyönyöreire –, „hanem az a víz, amelyet én adok neki, örök életre buzó vízforrás lesz őbenne.”

Mindenáron törekedj arra, hogy az Üdvözítő a szívedben éljen, aki majd az örök életre buzó kútforrás lesz benned! A szívből folyó élet vize mindig megöntözi a mások szívét. – *A Te Igéd igazság*, 5. kötet, 1134. o.

Január 22., hétfő – Az Igében

Mindennap valami újat kellene tanulnotok a Szentírásból. Kutassátok, mintha rejtett kincset keresnétek, mert az örök élet igéit tartalmazzák! Imádkozzatok bölcsességért, hogy megérthessétek a szent írásokat! Ha ezt tennétek, új dicsőségekre bukkannátok Isten szavában. Tudnátok, hogy új és drága világosságot kaptatok olyan kérdésekben, amelyek az igazsághoz kapcsolódnak, és a Szentírás folyamatosan új értéket jelen-tene számotokra. – *Bizonyágtételek*, 5. kötet, 223–224. o.

Krisztusnak joga van minden lélek felett, mégis sokan választják a bűnös életet. Némelyek nem kívánnak Őhöz jönni, pedig Ő életet adhatna nekik... Nem adják át magukat teljesen, hogy megmaradhassanak a dicsőséggel teljes Jézusban, aki maga az élet, a béke és a kimondhatatlan öröm...

Isten megadta számodra a jogot, hogy hit által végtelen karjába kapaszkodj. A hittel mondott imádság a tiszta vallás lényege, minden keresztény erejének a titka...

Szakíts időt az imádkozásra és a Biblia kutatására, és kövesd Jézus Krisztus vezetését! Legyen szoros kapcsolatod az élő Krisztussal, és Ő megfogja a kezedet, szorosan megragadja a karodat, és sosem engedi el többé! – *Our High Calling*, 101. o.

Változtassunk a felületes gondolkodásunkon! „Felövezvén elmétek derekát, mint józanok, tökéletesen reménykedjétek abban a kegyelemben, melyet a Jézus Krisztus hoz nektek, amikor megjelenik. Mint engedelmes gyermekek, ne szabjátok magatokat a ti előbbi kívánságaitokhoz, amelyek tudatlanságotok alatt voltak bennetek, hanem amiképpen szent az, aki elhívott titeket, ti is szentek legyetek teljes életetekben. Mert meg van írva: Szentek legyetek, mert én szent vagyok.” (1Pt 1:13–16)

Istenre összpontosítsuk a gondolatainkat! Itt az ideje legyőznünk érzéki szívünk gonosz hajlamait. Igyekezetünk, lemondásunk, kitartásunk álljon arányban annak a célnak a végtelen értékével, amely felé törekszünk. Csak akkor nyerjük el az élet koronáját, ha győzünk, amint Krisztus győzött. – *Bizonyságtételek*, 8. kötet, 252–253. o.

Krisztusban lakozik az örökkévaló öröm teljessége. Jézusnak az Igében való kegyes jelenléte folyton szól a lélekhez; örök életre buzó vízforrásnak ábrázolja Őt a szomjazó kielégülésére. Előjogunk, hogy bennünk lakozó, élő Üdvözítőnk legyen. Ő a belénk ültetett lelki hatalom forrása; áldásos hatása szavakban és tettekben fog előtörni, felüdítve körülöttünk mindenkit. Kívánságokat és ihletéseket támaszt fel bennünk erőért és tisztaságért, szentségért és békéért, azért az örömért, amelynek nyomában nem hoz bánatot. Ez a bennünk lakozó Üdvözítő gyümölcse. – *A Te Igéd igazság*, 5. kötet, 1134. o.

Január 23., kedd – Imaélet

Az Üdvözítő olyan tanítást adott imájában a világnak, amelynek az elménkbe és a lelkünkbe kellene vésődnie. „Az pedig az örök élet – mondta –, hogy megismerjenek téged, az egyedül igaz Istent, és akit elküldtél, a Jézus Krisztust.” (Jn 17:3) Ez az igazi műveltség. Ez a tudás erőt ad. Isten és az általa elküldött Krisztus tapasztalati megismerése formálja át az embert az Ő képére. Ez az ismeret képessé teszi az egyént önmaga legyőzésére, mert alacsonyabb rendű indítékain és indulatain magasabb rendű képességei veszik át az uralmat. Ez az ismeret az Isten fiává és a menny örökösévé teszi. Bensőséges közösségbe hozza a végtelen lényével, és kitarja előtte a világegyetem gazdag kincseit. – *Krisztus példázatai*, 79. o.

Az Istennel való közösség a lélek élete... Olyan naponkénti tapasztalat, amely valóban teljessé teszi az örömeinket.

Akik egyesülnek Krisztussal, az egységüket lélekben, beszédben és cselekedetekben nyilvánítják ki. A hit nyilatkozata semmit sem jelent, ha a beszéd és a cselekedetek nem hoznak ennek megfelelő gyümölcsöt. Az egység, a hitbeli közösség Krisztussal és testvéreinkkel – ez az a gyümölcs, amely a szőlőtöke minden egyes ágán megterem. A megtisztult, újjászületett lélek bizonyágtétele tiszta, világos...

A Szentírás tanítása értelmében ismerni Istent azt jelenti, hogy tiszteletteljes közösségben élni a Megváltóval, lélekben és gondolatban egynek lenni vele, és tapasztalatok alapján ismerni Őt. Ez a közösség csakis az őszinte engedelmesség útján teremthető meg. – *The Upward Look*, 295. o.

A hit semmilyen téren nem hozható rokonságba az elbizakodottsággal. Csakis az lehet biztonságban az elbizakodottsággal szemben, akinek igazi hite van, mivel az elbizakodottság a hit hamisítványa. A hit igényli Isten ígéreteit, és az engedelmesség gyümölcseit termi. Az elbizakodottság is igényli az ígéreteket, de úgy használja fel őket, ahogyan Sátán: a törvényszegés mentegetésére. A hit összüleinket az Isten szeretetében való bizalomra vezérelte volna, a parancsolatai iránti engedelmességre. Az elbizakodottság arra készítette őket, hogy az Úr törvényét

áthágják, és azt higgyék, hogy az Ő nagy szeretete megmenti az emberpárt a bűn következményétől. Nem hit az, amely az ég kegyét igényli anélkül, hogy teljesítené a feltételeket, amelyekhez a kegyelem kötve van. Az őszinte hit alapja a Szentírás ígéreteiben és rendelkezéseiben van. – *Jézus élete*, 99–100. o.

Sokszor láttam, hogy Isten gyermekei mennyire elhanyagolják az imát, különösen a csendes imát. Sokan nem gyakorolják a hitüket úgy, ahogy előjoguk és kötelességük lenne, és gyakran várnak arra az érzelemre, amelyet csak egyedül a hit adhat. Az érzelem nem hit, a kettő különbözik egymástól. A hitünk gyakorlása rajtunk múlik, de áldással és boldogító érzelmekkel egyedül csak Isten ajándékozhat meg. Kegyelme az élő hit csatornáján át áradhat lelkünkbe, és nekünk módunkban áll ezt a hitet gyakorolni. – *Tapasztalatok és látomások*, 104. o.

Január 24., szerda – Bölcs élet

Amikor Salamon Gibeon régi oltáránál imádkozott, szavai alázatról tanúskodtak, csillapíthatatlan vágyáról, hogy Istent dicsőítse. Megértette, az Úr segítsége nélkül tehetetlen, akár egy gyermek a királyi felelősségek terhe alatt. Tudta, hiányzik belőle a helyes ítélőképesség, és szükségének tudata arra készítette, hogy bölcsességet kérjen Istentől. Szíve mentes volt az önző becsvágytól, amely mindenki fölé emelhetne volna. Szeretett volna hűségesen eleget tenni kötelezettségeinek, ezért úgy határozott, hogy hatalmát Isten dicsőítésére használja fel. Salamon sosem volt annyira gazdag, hatalmas és bölcs, mint amikor ezt vallotta: „Én pedig kicsiny gyermek vagyok, nem tudok kimenni és bejönni.” (1Kir 3:7)

Istenhez intézett kéréseink nem származhatnak önző, becsvágyó szívből. Mennyei Atyánk arra buzdít, hogy azokat az ajándékokat válasszuk, amelyek az Ő dicsőségét szolgálják. Azt akarja, hogy a mennyei dolgokat részesítsük előnyben, ne a földieket. Bátorít, hogy a legmagasabb célokat tűzzük magunk elé, és biztosít: birtokába juthatunk a legdrágább kincsnek. Ha a hívő félreteszi a földi érdekeit, a meny-

neyi kincseknek örülhet, olyan gazdagságnak, amelyet semmilyen földi katasztrófa nem semmisíthet meg. – *Conflict and Courage*, 189. o.

Aki igazán szereti és féli Istent, azok közül senki nem fogja többé bűnös életét folytatni. Ha megszegi a törvényt, ítélete alá kerül, és a törvény rabigává válik számára...

Az Úr törvénye tökéletes, és képes megtéríteni a lelket. A test, a lélek és a gondolkodás megszentelődése az engedelmesség útján következik be; a megszentelődés pedig hosszú, haladó folyamat, amelyben a hívő fokozatosan szinteket lép a tökéletesség felé vezető úton.

Még a legcsekélyebb feladatok végzését is élő hitnek kell kísérnie, így a napi tevékenységek hozzájárulnak a keresztyén lelki növekedéséhez. Tekintetét szüntelenül Jézusra kell szegeznie. A Megváltó iránti szeretete élő erőt kölcsönöz minden munkájához, amibe belefog. – *My Life Today*, 250. o.

Az engedelmisség által nem érdemeljük ki az üdvösséget. A megváltás Isten ingyen kegyelmi ajándéka, amelyet hittel kell elfogadnunk. Ám a hit gyümölcse: az engedelmisség. „És tudjátok, hogy Ő azért jelent meg, hogy a mi bűneinket elvegye; és Őbenne nincs bűn. Aki Őbenne marad, egy sem esik bűnbe; aki bűnbe esik, egy sem látta Őt, sem meg nem ismerte Őt,” (1Jn 3:5–6) Ez az igazi próbakő. Ha Krisztusban maradunk, és Isten szeretete lakozik bennünk, akkor érzelmeink, gondolataink és tetteink összhangban lesznek szent törvényében kifejezett akarásával...

Az örök élet feltételei ma is ugyanazok, mint mindig voltak; mint amelyek ősszüleink paradicsomi bukása előtt voltak: tökéletes engedelmisség Isten törvényei iránt, tökéletes igazság, életszentség. Ha enélkül, más feltételek ellenében is elnyerhetnénk az örök életet, akkor az egész világegyetem boldogsága veszélyeztetve lenne. – *Jézushoz vezető út*, 75–76. o.

Január 25., csütörtök – A Szentlélek

A Szentlélek munkájára nagyon rossz fényt vet azoknak a tévelygése, akik sükségtelennek tartják Isten Igéjének eligazítását azzal az indok-

kal, hogy a lélek világoosságát megkapták. Ezek az emberek saját benyomásaikat követik, amelyeket a lelkükben megszólaló mennyei hangnak tartanak. De az a lélek, amely irányítja őket, nem az Isten Lelke. Az Ige mellőzése és az érzelmek követése csak zavart kelt, félrevezet és romlásba dönt. Csak az ördög szándékait mozdítja elő. Mivel a Szentlélek szolgálata létfontosságú Krisztus egyházában, Sátán egyik cselekedése az, hogy a szélsőségesek és fanatikusok tévelygése útján a Lélek munkáját lejárattja, és Isten népével elfelejteti azt az erőforrást, amelyet az Úr kínál. – *A nagy küzdelem*, 7. o.

Jézus a Szentlélek hivatását ezekkel a szavakkal vázolja: „És az, amikor eljő, megfeddi (oktatja) a világot bűn, igazság és ítélet tekintetében.” (Jn 16:8) A Szentlélek meggyőz a bűnről. Ha a bűnös átadja magát a Lélek megelevenítő befolyásának, akkor megtérésre jut, és felismeri az isteni követelmények iránti engedelmesség fontosságát.

Ha a megtérő bűnös éhezi és szomjúhozza az igazságot, a Szentlélek kinyilatkoztatja Isten Bárányát, aki hordozza a világ bűneit. „Az enyémből vesz, és megjelenti néktek” – mondotta Jézus. – „Az mindenre megtanít majd titeket, és eszetekbe juttatja mindazokat, amiket mondtam néktek.” (Jn 16:14; 14:26)

A Szentlelket Isten megújító erőként adta, hogy hathatóssá tegye a Megváltó halála által szerzett üdvösséget. Az emberek figyelmét igyekszik állandóan arra a nagy áldozatra irányítani, amit Krisztus hozott a golgotai kereszten. Isten szeretetét bemutatja a világ előtt, és a bűneiről meggyőzött lélek számára hozzáférhetővé teszi a Szentírás értékeit. – *Apostolok története*, 40–41. o.

A biztonságunkat és az örömünket szolgálja a megváltási terv feletti elmélkedés. Ahhoz, hogy megérthessük Isten igazságainak mélységét, hinnünk és imádkoznunk kell. Az elménket annyira behálózzák a szűk látókörű gondolatok, hogy csupán korlátozott rálátásunk lehet arra a lelki tapasztalatra, amelyben Isten kíván részesíteni bennünket...

Miért van az, hogy sokan, akik vallják, hogy hisznek Krisztusban, erőtlenek az ellenség kísértéseivel szemben? Azért, mert nem erősítette meg szívüket a Szentlélek. Az apostol ekképpen imádkozik: „Hogy

lakozzék a Krisztus a hit által a ti szívetekben; a szeretetben meggyökeresvén és alapot vevén, hogy megérthessétek minden szentekkel egybe, mi a szélessége és hosszúsága és mélysége és magassága az Isten jóvoltának; és megismerjétek a Krisztusnak minden ismeretet felülhaladó szeretetét, hogy ekképpen beteljesedjete az Istennek egész teljességéig.” (Ef 3:17–19)

Ha átéltük ezt a tapasztalatot, azt jelenti, hogy ismerjük a Golgota keresztségének a történetét... Krisztus szeretetének kényszerítenie kell bennünket, és ha nem is tudjuk megmagyarázni, hogyan melegítette fel szívünket Jézus, az ügye iránt érzett égető elkötelezettségünk által szeretete megnyilatkozik rajtunk. – *Our High Calling*, 365. o.

Január 26., péntek – További tanulmányozásra

Szemelvények Ellen G. White írásaiból, 1. köt. 17–19. o. „Isten Igéjének ihletettsége” c. fejezet.